

samling af Krigsmænd fremstiller det som nødvendigt at overgive sig, eller i Krigstid udspreder saadanne falske Efterretninger eller foretager andre saadanne Handlinger, som ere skiftede til at gjøre Krigsfolket modløst.

§ 76.

Med samme Straf, som er bestemt i § 75, anses den, som uden Tilladelse sender Breve eller Budskaber til fjendtlige Undersaatter eller har anden utilladelig Omgang med dem.

Den, som modtager Breve eller Budskaber fra fjendtlige Undersaatter uden strax at anmelde det, straffes med Fængsel.

§ 77.

Den Befalingsmand, som uden dertil at være berettiget lader alarmere ved Signal og derved fremkalder saa alvorlig Uorden eller Forstyrrelse, at Oplosning kan befrygtes, straffes med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel.

§ 78.

Den, som ulovlig løsgiver Krigsfanger, forsættlig lader en saadan eller en Spion undvige, eller beforder deres Flugt, skal straffes efter § 74.

§ 79.

Den, som til Uvedkommende aabenbarer, hvad der Krigsrådet vedkommende bør holdes hemmeligt, for at Skade eller Fare i Krig ikke skal opstaa for Krigsmagten, eller dennes Krigsforetagender ikke skulle udsættes for at mislykkes, skal anses med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 3 Aar. Er Meddelelsen paa en Tid, da Krig formodes at forestaa med en fremmed Magt, umiddelbart eller middelbart til denne eller til nogen af dens Undersaatter, eller den i Krigstid gjøres under saadanne Omstændigheder, at det maa kunne indses, at det Meddelte kan komme til Fjendens Kundskab, kan Straffetiden forlænges indtil 8 Aar. Er større Straf forskyldt efter den borgerlige Straffelov, bliver saadan at idømme.

§ 80.

Naar de i § 4 nævnte Personer foretage Handlinger til umiddelbar Skade for Krigsmagten, eller overtræde de Bestemmelser, som vedkommende Befalingsmand har fundet sig beføiet til at give til Krigsmagtens eller Krigsforetagenders Sikkerhed, anses de, for saa vidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Besskaffenhed medfører større Straf, med Fængsel eller anden Straf indtil Strafarbejde i 6 Aar.

5te Kapitel.

Om Rømning og andre Handlinger, der gaa ud paa Unddragelse fra Krigstjenesten.

§ 81.

Den, som i den Hensigt ganske at undrage sig fra den ham paahvilende Militærtjeneste eller fra Tjeneste under et vist Togt undviger, skjuler sig eller iøvrigt udebliver, gjør sig skyldig i Rømning. Dog skal den, der undrager sig fra Tjeneste paa et vist Togt men ikke fra anden ham paahvilende Tjeneste i den Tid, Togtet varer, ikke behandles som Rømningsmand.

§ 82.

Denne Forbrydelse begaas blandt Andet ogsaa:

- 1) naar udfrevne Bærnepligtige, der ere hjemsendte eller have Orlov, i den i forrige Paragraf anførte Hensigt undlade igjen at indfinde sig til den bestemte Tid;